

РЕШЕНИЕ

№ 6680

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9730** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“ - [населено място], представляван от И. Г. Р. срещу Решение №20073114 от 22.03.2021г. по НАХД № 9876/2020г. на СРС, 110 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/№ 22-006791/10.07.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С. – град. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и необоснованост. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира се присъждане на направените в хода на производството разноски.

Ответникът - Дирекция „Инспекция по труда“ - С. – град чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“ – [населено място], представляван от И. Г. Р. срещу наказателно постановление № 22-006791/10.07.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. – град, с което на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 22.04.2020г. в обект –бюфет-ресторант „Панорама“, находящ се в [населено място], [улица], в качеството си работодател по смисъла на §.1, т.1 ДР на КТ, е допуснал до работа работника Ю. С. Н., заварена от контролните органи да полага труд като готвач, преди да са й предоставени екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

С Решение №20073114 от 22.03.2021г. по НАХД № 9876/2020г. на СРС, 110 състав е изменено наказателно постановление /НП/№ 22-006791/10.07.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. – град, като санкцията от 5 000 лева е намалена в размер на 1 500 лева.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, но имуществената санкция следва да бъде намалена в предвидения в закона минимален размер.

При постановяване на съдебното решение е допуснато нарушение на материалния закон.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 22.04.2020г., при извършена проверка между 9.40 часа и 10.30ч. в обект –бюфет-ресторант „Панорама“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“ – [населено място], е допуснато до работа в кухнята лицето Ю. С. Н., което е рязало картофи и белило краставици за гарнитура. Наличието на трудово правоотношение се установява от подадената декларация от Ю. С. Н., че последната осъществява престирание на работна сила като помощник готвач, при определено място и време на работа, както и възнаграждение според положения труд. Безспорно е установено към момента на проверката, че между едноличния търговец и Н. няма сключен трудов договор. Такъв договор е представен от работодателя на проверяващите, като същият е сключен на същата дата, а подаденото уведомление до НАП е станало на 22.04.2020г. в 12.07 часа. При това положение, касаторът е осъществил нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ, тъй като в качеството си работодател по смисъла на §.1, т.1 ДР на КТ, не е уредил като трудови правоотношения предоставянето на

работна сила, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето Ю. С. Н.. Административнонаказателната отговорност на ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“ обаче е ангажирана за друго административно нарушение - на чл. 63, ал.2 от КТ, затова че е допуснал до работа работника Ю. С. Н., преди да са му предоставени екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. При положение, че за проверяващите е било ясно, че трудовото правоотношение не е обективизирано в писмена форма чрез сключване на трудов договор, е следвало да квалифицират нарушението като такова по чл. 62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ, а не по чл. 63, ал.2 от КТ. Не може да бъде вменено задължение за недопускане до работа работник, преди да са му предоставени екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, след като изобщо няма сключен трудов договор.

Горните факти е следвало да бъдат съобразени от административнонаказващия орган, както и от СРС. Доколкото обаче това не е сторено, районният съд е постановил неправилно съдебно решение, което следва да бъде отменено, както и да бъде отменено наказателното постановление.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 930 лева за процесуално представителство : 580 лева пред СРС, 200 лева пред АССГ и 150 лева държавна такса за оспорване пред ВАС, съгласно представен списък и договор за правна помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №20073114 от 22.03.2021г. по НАХД № 9876/2020г. на СРС, 110 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/№ 22-006791/10.07.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. – град, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-006791/10.07.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. – град, с което на ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“- [населено място], представляван от И. Г. Р. е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“- С. – град да заплати на ЕТ „Ира – Ирена Георгиева“- [населено място], представляван от И. Г. Р., съдебни разноси по делото в размер на 930 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

